

Déri Antalné Barátokkal

Ez testvérem, a Piri az udvarlójával, Pressler Ivánnal és a kebelbarátnőjével, aki egyébként a háziurunk, a Rosenbergék lánya volt. A Pressler gazdag zsidó fiú volt, és a szüleinek nem is tetszett, hogy ilyen szegény lánynak udvarol. Aztán nem is lett az egészből semmi.

Minden testvérem elvégezte a négy polgárit [lásd: polgári iskola]. A legidősebb nővérem, Piri még két kereskedelmit is végzett [lásd: kereskedelmi iskolák]. Kereskedelmi felsőbb iskola volt, apácák

tanítottak. És az nagyon drága dolog volt. Ha valaki akart irodába menni, akkor mint a nővérem is, két kereskedelmet járt, és mehetett alkalmazottnak. Egerben volt egy autókereskedő -- egyetlenegy akkor még, autó is alig volt, gyalog jártunk, ez egy kisváros, két perc alatt elértünk az egyik végétől a másikig --, szóval ennél az autókereskedőnél dolgozott a Piri a házassága előtt.

A Piri férje Krausz Gyula volt, kereskedő. 1926-ban házasodtak össze. Volt egy unokabátyánk, a Kőrösi Béla. Ez egy kicsit hóbortos fiú volt, de ügyvéd volt. Az udvarolt a Pirinek. És úgy volt, hogy a Piri ment volna a Bélához férjhez egy hét múlva. Aztán nem lett semmi, mert közben a Krausz Gyula megkérte a kezét. Anyuka elgyalogolt a Reb Sájeléhez, az egy rabbi volt, aki megmondta, hogy ne adja oda Amerikába, hanem ha van itt valaki, aki rendes, ahhoz adja. Mi, gyerekek hallgatóztunk persze, és hallottuk, hogy azt mesélte anyuka, hogy mit mondott a rabbi. A vége az, hogy a Piri nem ment ki. Minden megvolt, mindenféle iratok, de Piri nem ment Dél-Amerikába. Ugyanolyan "vállalkozó szellemű" volt, mint a többiek. Így lettünk mi míszek és nem "miss"-ek. Mert ez így közzájön forgott a családban, hogy miért is nem lettél "miss". Piri itt lakott Pesten a VII. kerületben, ahol később én is laktam a csillagos házban.